Geçim derdini,
can sıkıntısını,
aşk yarasını
Karı-koca kavgasını
şipşak keser
Her derde devadır
GIRGIR da GIRGIR

500 KURUŞ
PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR
SAYI: 381

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

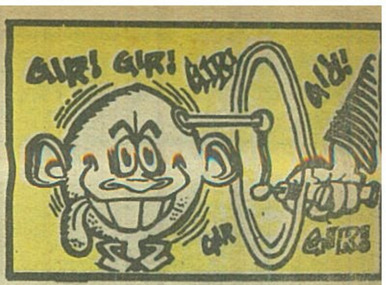

ÇİÇEĞİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

FETTAH AYKAÇ (Çorum)
Yeteneğinize, inat ve çalışkanlığınızı da katarsanız ileride çok iyi bir çizer olabilirsiniz. Karikatürü hemen çiziktirmeyin. Önce,düşüne taşına ve özene bezene kompozisyonundan ifadesine kadar kurşun kalemle çizin. Sonra çinileyin. (Birazcık da kalın çinileyin.) Adamın bıyığıyla yanında yürüyen adamın bıyığı niye karışmış? Bu kompozisyon hatasını yapmasaydınız bıyık daha açık görünecekti. Müzik konusunda size yardımcı olamayacağım için üzgünüm. Nota ve bir çalgı öğrenmenizi öğütlerim...Bir de çok okuyun.

MUHAMMET ŞENÖZ (İzmit)
16 yaşınızda çizdikleriniz ve karikatüre olan tutkunuz için sizi kutlarım. Ama aklınıza her geleni çizmeyin. Kolay beğenmeyin bulduklarınızı. Bana tomarla karikatür çizip acele göndereceğinize önce desen, tipleme, hareket, ifade, kompozisyon çalışın. İmzanızı da doğru dürüst atın ki okunsun. Gemi yanmıyor. Adamlar koşamıyor. Öndeki kişiler küçük, arkadakiler büyük olmuş. Acele etmeyin önünüzde yıllar var.

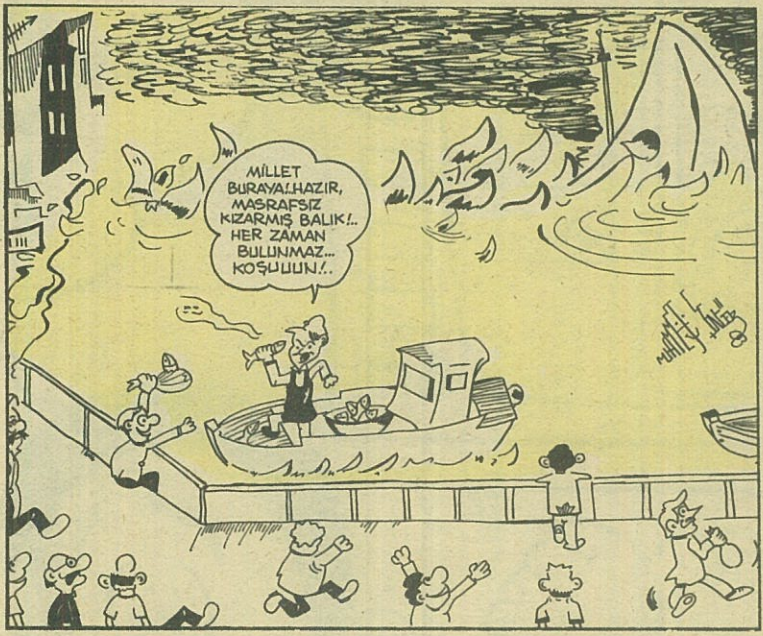

FARUK (Ankara)
Atam izindeyiz karikatürü ben diyeyim 10 siz deyin 20 kez yapıldı. Diğer karikatürleriniz de aynı durumda. Esprilerinizi sadece söze dayandırıyorsunuz. Halkımız sözlü mizahın ustasıdır. Ortalama herkes günde 10 nükte patlatır. Onun için sadece söze dayanan karikatürler çoğunlukla daha önce yapılmış oluyor. Yayınladığım komunist, piyanist kafiyeli karikatürünüz de inşallah daha önce çıkmamıştır. Şişirmezseniz daha iyi çizebileceksiniz.Karikatürü haftada belli bir para kazanacağınız iş olarak görürseniz, şimdilik fena halde yanılıyorsunuz demektir. Yayınlanan karikatürlere tabii ücret ödüyoruz. Ama karikatürünüzün devamlı yayınlanabilecek hale gelmesi için çok çalışmanız gerekli.

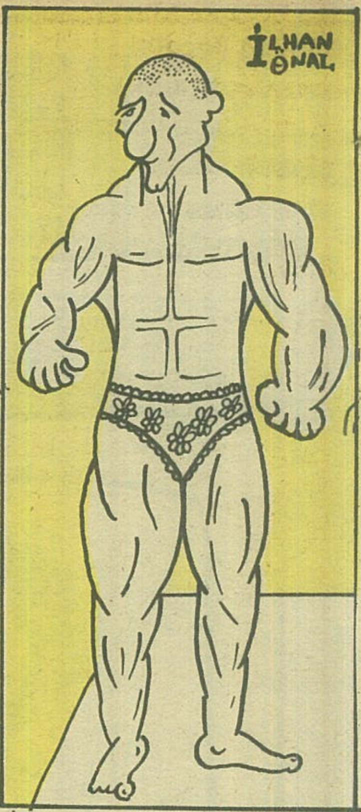

İLHAN ÖNAL (Burdur)
Esprileriniz genellikle iyi ama çizginiz konularınızı yeterince vurgulayacak güçte değil. Yayınladığım vücut güzeli. (Body Builder dedikleri) adamın adeleleri ile giydiği donun çelişkisi komik. Fakat, adamın adaleleri acemice çizilmiş. Ayağında don da biraz daha dantelli ve çiçekli olarak abartılmadığı için zıtlık iyice ortaya çıkamıyor. İşi gücü bırakıp, oraları buraları şişirmek için yıllarca uğraşan erkekler benim de garibime gidiyor.

Devamı 4. sayfada

mef
Modern Eğitim Fen Dersanesi
"özlü eğitim"
Lise Sonlar 1 Aralık'ta
(İkindi Kursu)
Beklemeliler 3 Aralık'ta
Yetenek 4 Aralık'ta
(saat 18.00-20.00)
Beşiktaş, İstanbul
61 27 77 - 61 76 07
ARTAŞ

ÜNİVERSİTE ADAYLARI
ÜNİVERSİTEYE HAZIRLAMA KURSLARINDA MERKEZ DERSANELERİ ÖZELPROGRAM UYGULUYOR
KURSLARIMIZ 24 KASIM 5-8 ARALIK'ta BAŞLIYOR MODERN·KLASİK
İSTANBUL
Mesih Paşa Caddesi No. 22
Kat 1-2-3-4-5-6 - Lâleli
Tel : 27 40 92 - 22 83 16
İZMİT
Yardımsevenler Derneği
(Emniyet Karşısı)
Tel : 159 67
ELAZIĞ
Gazi Cad. Elliler Çarşısı Kat 5
Tel : 27 04
TAŞINDIK
DERSANE OLARAK YAPILAN YENI BINAMIZA GECTIK ADRESIMIZ MESIH PASA CAD NO 22 KAT 1-2-3-4-5-6 LALELI - IST.
TEL 27 40 92 - 22 83 16
merkez dersaneleri
İZMİT ve ELAZIĞ' dan BAŞKA ŞUBEMİZ YOKTUR
Sonuç

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GİREN EVE GİRMEZ DEVE

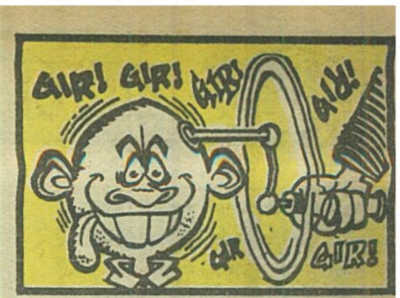

Cemil, Erhan Önal'a ateş püskürdü

Fenerbahçe'li Cemil, Galler maçından sonra Kadıköy iskelesinde halka hitaben yaptığı konuşmasında "Galibiyet golümüzü atan Erhan Önal için soruşturma açılmasını" iştemiştir.

"Böyle gol atmaktansa, hiç atmamak daha iyiydi" diye konuşan Cemil "Erhan Önal resmen halka işkence yaptı. Madem ki gol atacaktı niye maçın ilk dakikalarında değil de sonlarına doğru attı? Erhan Önal'ın, milleti 76 dakika heyecan içinde bekletmeye ne hakkı var?

Bu nedenle milleti dakikalarca bekletip fıtık eden Erhan hakkında soruşturma açılmasını ve milli takımdaki görevine son verilmesini istiyorum" demiştir.

Demirel'in programında renkli televizyon var...

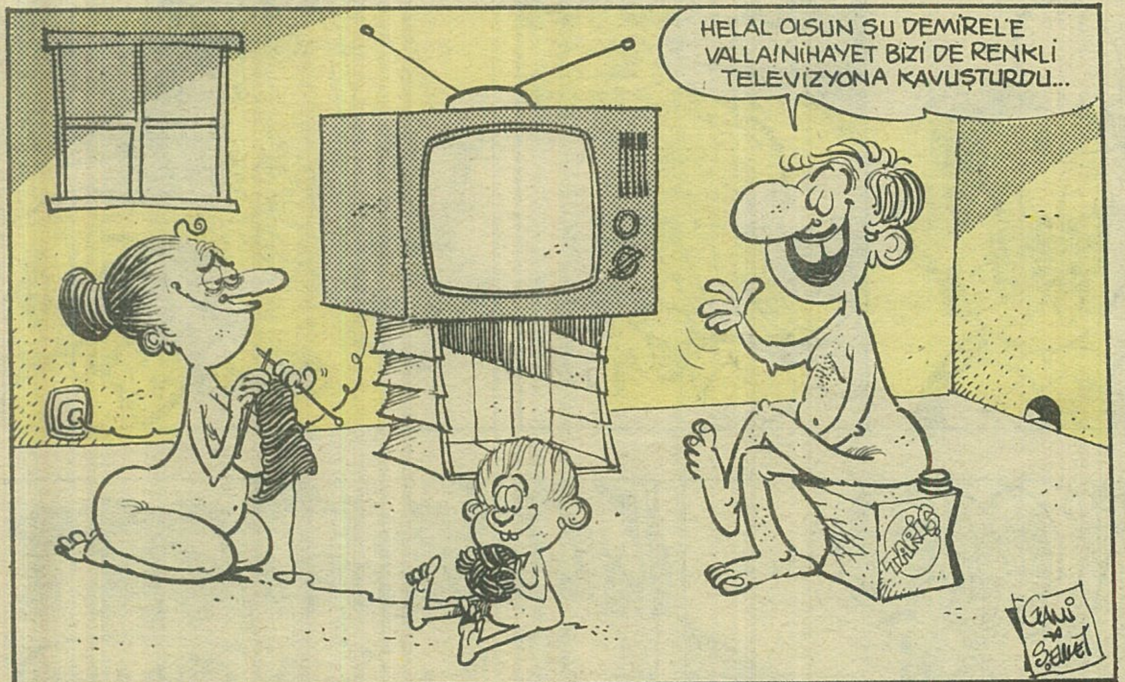

İstanbul'da mazot bollaştı..

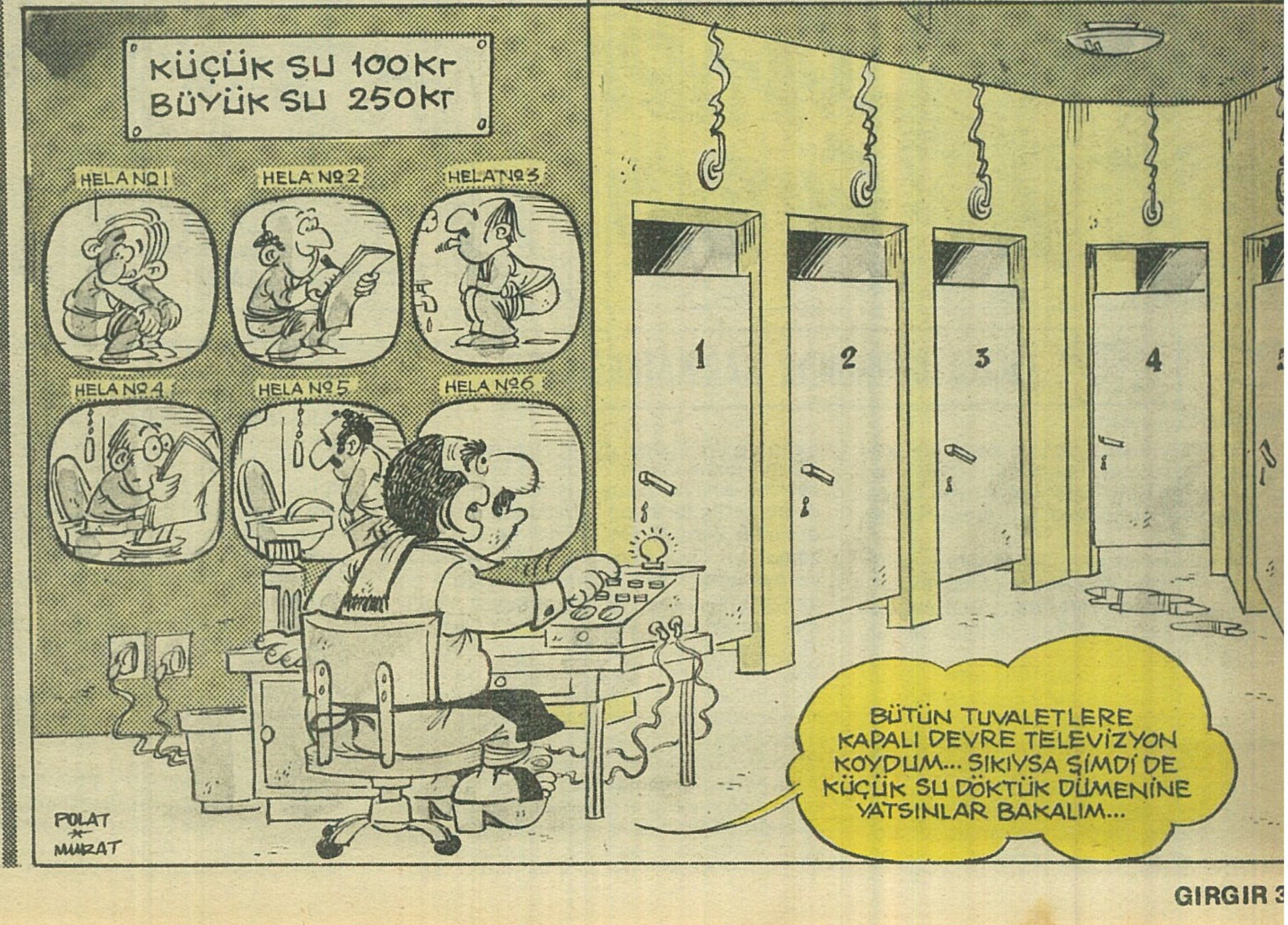

ÇİÇEĞİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

Baştarafı 2. sayfada

Bu hafta kısaca, yazısız karikatür konusuna değinmek istiyorum. (Zaten uzunca değinmeye kalksam bizim tanga mayo kadar yerimiz değil, Gırgır'ın tamamı yetmez)

Mektuplarınızdan anladığıma göre yazısız karikatür konusunda galiba bir anlaşmazlık olmuş aramızda... Ben yazısız karikatüre karşı değilim. Üstüne üstlük de bayılırım.

Yazılı, yazısız, fotoğraflı, sesli, sözlü, çalgılı vesair her tür karikatürü severim.. Karikatürü yazılı, yazısız diye ortadan *bölmeyi gereksiz bir tutuculuk olarak görürüm. Önemli olan karikatürün NİYE,* KİME ve NASIL yapıldığıdır.

Örneğin, sergi için bir karikatür düşünmüşsünüz. Sergiye kimler gelir? Çoğunlukla sergi yerinin yakınında oturan ve izlemeyi isteyecek kadar karikatür sanatına yakın kişiler. Sizin çizeceğiniz karikatür doğal olarak bu bir iki bin kişinin zevk ve anlayış düzeyinde olacaktır. Şimdi bu karikatürü alıp milyon kişinin okuduğu bir dergide yayınlarsak ne olur? Bir zamanlar Türk karikatürünün geçirdiği kazaya uğrar. Yani, bu milyon okurun en az 900 bini bu karikatürü anlamaz. Anlamayınca sevmez. Burulup küser, dergiyi almaz. Böylece milyon karikatür izleyicisi beş on bine iner. Bu biir...Sonra da karikatürünüzü kitlelerin ezilmişliğini, sömürüldüğünü anlatmak için çizdiğinizi düşünelim. Bunu kime anlatmak istiyorsunuz?...Sömürülen kitlelere değil mi?.. Ama onların anlamayacağı bir dille bu işi nasıl becereceksiniz? Sonuçta, Konya'nın göbeğinde Fransızca"uyanalım arkadaşlar" diye nutuk atar duruma düşeceksiniz... Toplum sizin kendisi için yaptığınız kavgayı, verdiğiniz emeği anlamayacak. Siz emeğiniz boşa gittiği için kırılacaksınız. Anlaşılmamış sanatçının küskünlüğüyle sizi seven anlayan ''Entellektüel'' karikatür izleyicilerinin beğenisine daha çok sığınacaksınız. Bu birkaç bin kişiye daha yeni, daha güzel gelecek karikatürler çizmeye uğraşacak, kitlelerden gittikçe kopacaksınız...Böylece karikatür de bir ''KAPALI DEVRE SANATI'' haline gelecek. Bu da ikii..

Oysa karikatür, resim, heykel, bale gibi sanatlara benzemez. BASILMAK İÇİN ÇİZİLİR! Yani çoğaltılıp çok kişiye seslenebilme gücü olan bir sanattır. Zaten, tarihine bakınca baskı makinelerinin icadıyla gelişmiş, etkinleşmiş bir sanat olduğunu görürüz.

Şimdi sergiler için, albümler için karikatür çizilmesin mi diyebilirsiniz...Tabii çizilsin...Hem de en çok, en güzel biçimde çizilsin...Ama çizen niçin, kime, nasıl çizdiğinin bilincinde olsun. Bir balkan ülkesinin karikatür yarışmasını nişanlayıp çizdiği karikatürü, getirip kitlelerin okuması gereken günlük yada haftalık gazetelerde yayınlamasın.

Uzun sözün kısası şu ki, ustaca çizilmiş amacına ulaşmış, bilmece gibi olmayan yazılı, yazısız her tür karikatürü severek yayınlarım. Zaten yayınlıyorum da...

Daha sonraki sayılarımızda ülkemizdeki yazılı, yazısız karikatürün geçmişi, zıt türlermiş gibi niye göründüğü, kitlelerde karikatür anlayışının ve zevkinin gelişmesi konularına da değineceğim.

***

İşte hep bu beceriksizliği yapıyorum. Karikatür üstüne söz ederken daha keyifli, daha nükteli yazmaya niyetleniyorum. Sonra bir bakıyorum ki gene kuru, katı bir ukala kesilmişim. Ama içtenliğime verin. **Kilometreler boyunda bir kalemin çizdiği kadar bitmez çizgiler dilerim.**

OĞUZ ARAL

TV'NİN EN AKLI BAŞINDA DİZİSİ:
KÖKLER
YAZAN İSMET ÇELİK
ÇİZEN İLBAN ERTEM
SÖYLE LAN TOBİ Bİ DAHA KAÇICAK MISIN?..
PATLAT ÖYLEYSE Bİ DAHA...
KAÇICAM TABİİ NOOLCAK?..
ŞİMDİ SANA PATLATICAM HA!.. HER KAÇIŞINDA BU HERİFİ KAMÇILAMAKTAN SAĞ KOLUM
HERKÜLE DÖNDÜ BE. BÜTÜN ESTETİĞİM BOZULDU.
TEDBİR ALALIM PATRON YOKSA BU HERİF GENE KAÇAR....
SIKI DUR CORC... KAÇIYO GALBA...
AYAĞINI KESELİM KOŞAMAZ...
EN İYİSİ KAFASINI KESELİM. KAÇARKEN ÖNÜNÜ GÖREMEZ...
KAÇMALIYIM... KAÇMALISIN... KAÇMALI... KAÇMALIYIZ... KAÇMALILAR!..
YAHU HERİF MANYAKLAŞMA BE!.. ARTIK YAŞLANDIN. KAZIK KADAR OĞLUMUZ VAR OTUR OTURDUĞUN YER DE...
SUS BE KADIN! BEN MANDİNGA SAVAŞÇISIYIM KAÇARIM...
KERİZLİK ETME KUNTA. ÖZGÜRLÜK DİYE KAFAYI ÜŞÜTMÜŞSÜN.. BU YAŞTA KAÇILIR MI... GENE SİYATİKLERİN AZICAK.
HÖST KES ŞAMATAYI. MİLLETİ AYAĞA KALDIRICAN.
KUNTA KİNTE KAÇIYOO!
VALLA BİLLA İÇMEDİM KAPTAN AMA YEMİN EDERİM YANIMIZDAN TAMGAZ KOŞARAK Bİ ZENCİ GEÇTİ...
SAPSUP
YAŞASIN BAŞARDIM... VATANIMA KAVUŞTUM NİHAYET... ORMANLAR... NEHİRLER. GÜNEŞ...
KÖYÜM ŞU AĞAÇLARIN ARDINDAYDI!.. YAŞASIN SEVGİLİ AFRİKAM BENİM... HEEEY ÖZGÜRÜM ÖZGÜRÜÜÜM!..
DEFOL PİS ZENCİ!.. DÜKKANIMA KÖPEKLER VE ZENCİLER GİREMEZ ULAN SIĞIR!..
VURUN YURTSEVER VATANDAŞLARIM! ZENCİ OLDUĞUNA BAKMADAN BİZDEN OY HAKKI İSTİYO ADİ HERİF!..
GÜNEY AFRİKA CUMHURİYETİ
CORC, SEVGİLİM Bİ ADAM EZDİN
NE ADAMI BE! O ZENCİ!..
SIRRRAK!
RODEZYA

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

FIKRALAR

ARAMA

Otomobil hırsızını yakaladılar, hırsız inkar etti:

- Ben çalmadım

İşgüzar bir memur hemen lafa atıldı.

- Hemen üzerini arayın!

Seyfettin ÖKTEN- Tarsus

ÇORAP

Akıl hastanesine yeni gelen doktor dertlerdini dinlediği hastanın normal olduğuna karar verdi ve ona hastaneye ne yüzden yatırıldığını sordu:

Hasta: ''Buraya beni yün çorapları naylon çoraplara tercih ettiğim için yatırdılar'' dedi.

Doktor: ''Çok saçma! Seni derhal çıkarmaları gerek. Bende yün çorapları tercih ederim''.

Hasta: ''Bunu işittiğime sevindim doktor'' dedi sırıtarak. ''Peki, nesini seversiniz, yağlısını mı, sirkelisini mi yoksa sadesini mi?

Özgür Doğan AKKUYU- İstanbul

FOTOĞRAF

Mussolini savaş raporlarını renkten renge girerek okuyordu. Bir ara başını kaldırdığında, gözü duvarda asılı duran kendi portresine ilişti. Mussolini gözünü kırparaktan sordu:

- Bu gidişle halin ne olacak ulan hırt?

Duvardaki fotoğraf cevap verdi.

- Ne olacağı varmı ulan taş kafa. Beni indirip seni asacaklar.

Remzi BÜYÜKYILMAZ- Ankara

NOTA

Prova sırasında orkestra şefi kemancıya

-Size bugün ne oldu kuzum dedi... Hep yanlış çalıyorsunuz.

Bunun üzerine önündeki nota kağıdına yeniden bakan kemancı

-Haklıymışsınız efendim dedi. ''Kağıdın üzerinde karınca geziniyormuş. Bende onu nota sanmıştım''.

Salih ÇAKIR- İstanbul

SİVRİSİNEK

Bir yaz akşamı iki arkadaş yatmışlardı...Fakat sivrisineklerden gözlerine bir türlü uyku girmiyordu. Bu durum bir süre böyle devam ettikten sonra akıllarına bir çarşafla örtünüp yatmak geldi ve böyle yaptılar. Biraz sonra iki arkadaştan biri üzerindeki çarşaftan hafifçe başını çıkardı ve o sırada odanın açık penceresinden girmekte olan ateş böceğini gördü. Arkadaşını dürterek:

-Hişt...Boşuna saklanma sivrisineklerden biri elinde fenerle bizi arıyor.

Şükrü HAMARAT-Manisa

ÇORBA

Adam karısına

-Kapıdaki dilenciye bir şey verdinmi?

-Evet dünki çorbayla, birde bir lira

-Çorbayı içtimi?

-Evet

-Aferin öyleyse parayı hak etmiş.

Hakan YOL-Adana

VATAN

Çocuk babasıyla bankaya gider. Bankanın önündeki mavi bereliyi göstererek sorar.

-Baba bu adam ne yapıyor?

-Vatanı bekliyor oğlum.

Aradan zaman geçer. Bir gün okulda öğretmeni sorar.

-Vatan nedir oğlum? Çocuk cevap verir.

-Türkiye.......Bankasıdır.

Turhan SAVAŞAN-Balıkesir

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

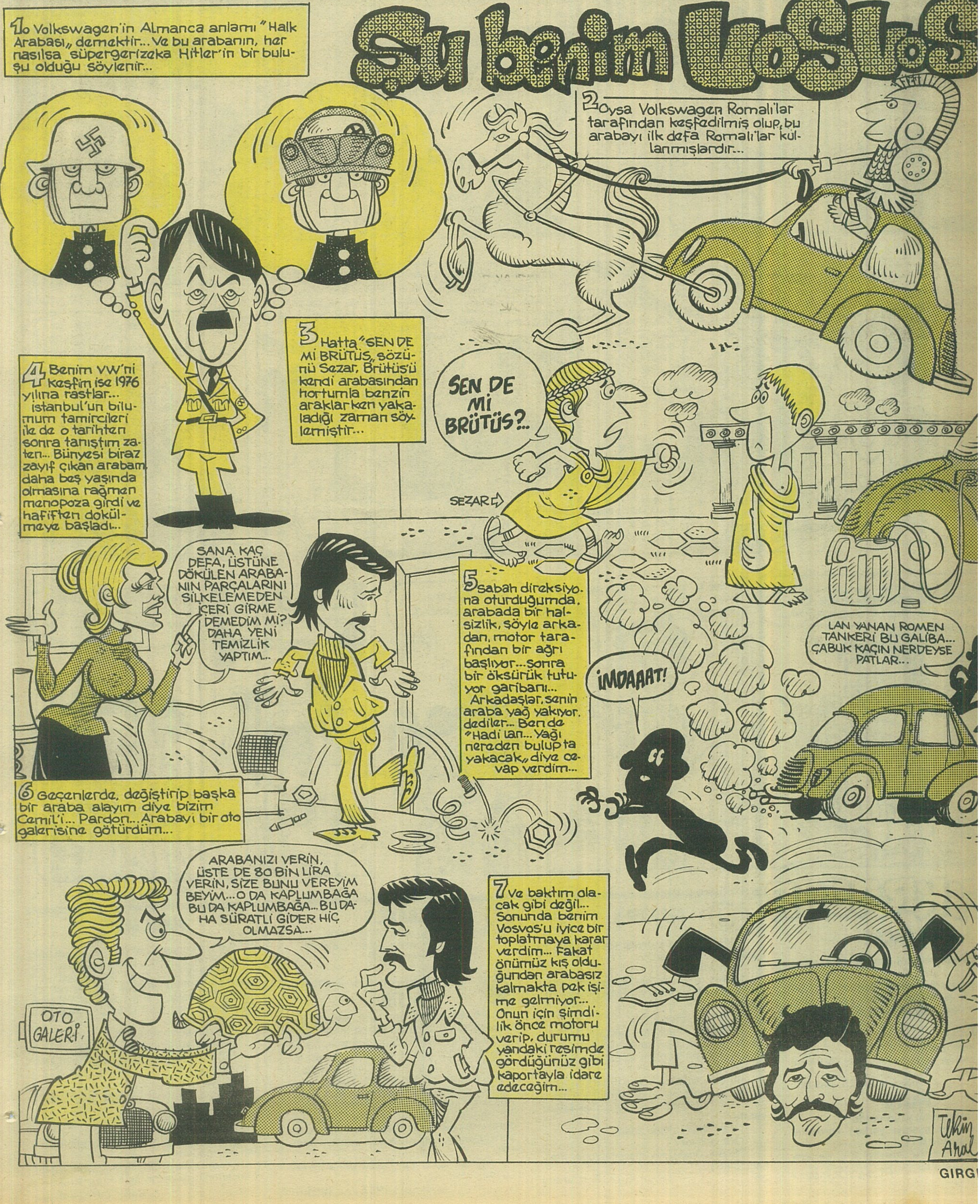

FIKRALAR

AÇACAK

şçi müşterisini ikna etmeye çalışı-

Ne var korkacak dostum? İşte üst izde çürük bir dişiniz var. Bırakın m onu. Hiç olmazsa diğerleri kur- .''

Olmaz.''
Neden peki?''
Onunla bira kapaklarını açıyorum lan.''

İlhan ÖZOĞUL-İstanbul

PASTA

nesi oğlunu azarlıyordu:
ocaman pastayı yerken kardeşini şünmedin mi?
üşünmez olur muyum hiç, gelecek düm koptu.

Hakan YOL-Adana

ALIŞVERİŞ

İki avcı semt kahvesinde oturmuş köpeklerini övüyorlardı.

Birincisi:

''Benim köpek harika azizim'' dedi. ''Her sabah bakkala gidip alışveriş yapıyor.''

İkincisi hemen atıldı:

-''Benim köpek de bakkala gidiyor. Üstelik alışverişten sonra eksik para verirlerse hemen havlıyor ve paranın üstünü alıp eve geliyor.''

Bu konuşmadan sonra bitişik masada oturan yaşlı bir avcıya dönüp sorudular:

''Senin köpeğinin böyle marifetleri var mı?''

''Var''dedi ihtiyar adam.

''Ne yapıyor?''

''Sizin köpeklerin alışveriş ettiği dükkanı işletiyor.''

Salih ÇAKIR- İstanbul

TABANCA

Cemal, silahçı dükkanına girer:

''Ha pi tabanca almak isteyrum.

''Nasıl bir tabanca?''

''5 kişiluk.''

Nabi AKPINAROĞLU-İstanbul

ALTIN

Ahmet arkadaşına dün gece gittiği gazinonun tuvaletinin som altından olduğunu söyleyince arkadaşı inanmaz ve beraberce gidip görmeye karar verirler. Ertesi akşam aynı gazinoda birer bira içtikten sonra tuvalete giderler. Fakat gittikleri tuvalet Ahmet'in anlattığı gibi değil, küçük bir tuvalettir. Ahmet müthiş bozulur, oradan geçen bir garsona, geçen akşamki tuvaletin ne olduğunu sorar. Garson duraklar, sonra koşarak dışarıya bağırır:

-Bülent ağbi, senin saksafona işeyen adamı bulduk...

Mahmut HIRSAVA- Bandırma

FİNAL MAÇI

Dünya kupası finalinin oynandığı stad tıklım tıklım doluydu. İkinci yarıda bir yolunu bularak içeri sızan bir beleşci ileri yaşta bir kadının yanında boş bir yer olduğunu farketti, hemen kadına yaklaşarak oturmak için izin istediği zaman, kadın,

- Burası kocamın yeridir.
- Peki niye kendisi burada değil?

Bütün dikkatiyle maçı takip eden kadın kısa yanıt verdi:

- Öldü

Beleşci merakını yenememiştir tekrar sordu.

- İyi ama onun biletini niye bir yakınınıza vermediniz?

Sinirlenen kadın gözlerini gene oyundan ayırmadan

- Kime vereyim kardeşim! şimdi hepsi kocamın cenaze merasimine gittiler.

SİNEMA

YAZAN: GALİP TEKİN ÇİZEN: ERGUN GÜNDÜZ

Şöhrete giden yol

Sinemaskop Süleyman

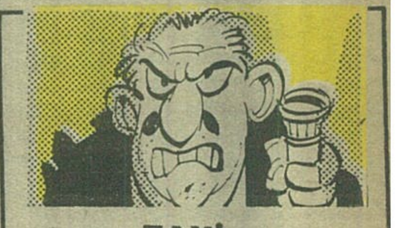

ZAYİ

Pazar günü 2.30 matinesinde 5 lira yerine 50 kuruş bahşiş veren 46 bilet numaralı müşteriyi balkondan aşağı attım. Yerine yenisini oturtacağımdan eskisinin hükmü yoktur.

Teşrifatçı
Asaf Elfeneri

Vatan kurtaran sansürcüler

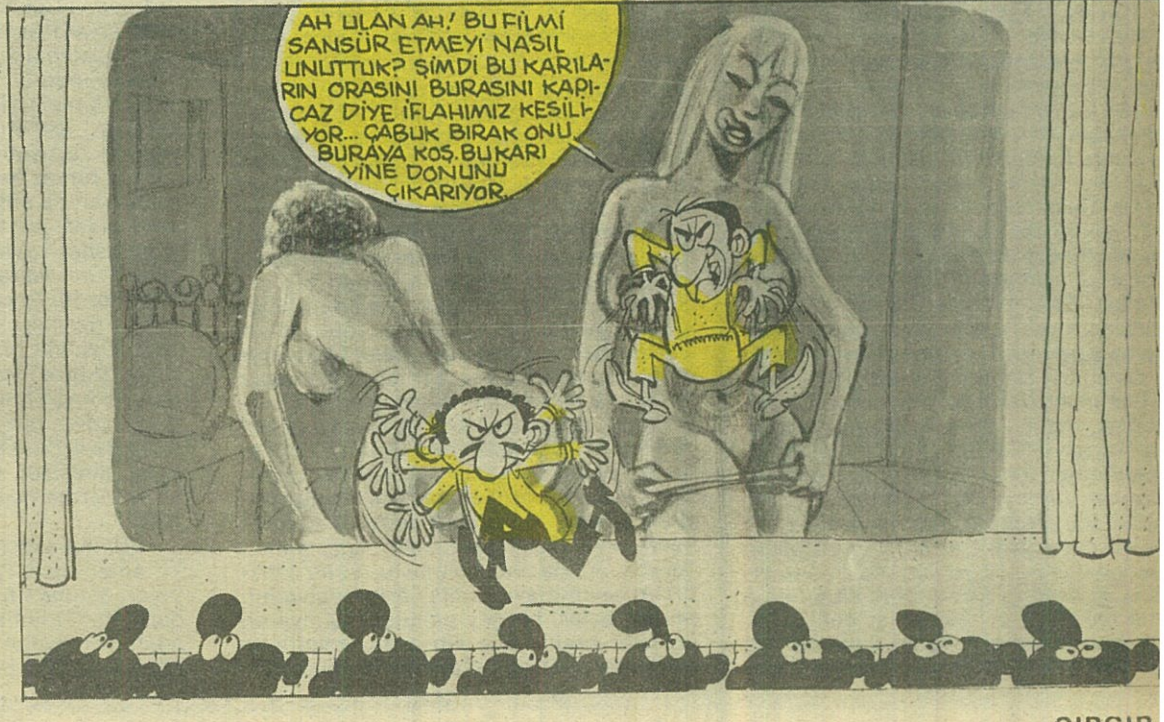

AYI CELAL

İhtiyar Memiş Ağa, çayından bir yu-
um aldıktan sonra, her akşam anlattığı
ykülerini dinleyenlere dönerek ''Bu ak-
am size pek inanamayacağınız ama, ta-
amiyle gerçek bir anımı anlatacağım''
edi. Ramazan geldiğinden beri her ak-
am Zındık İbram'ın kahvesinde toplanan
öylüler ellerinde ne varsa bırakıp sandal-
elerini kahvenin köşesinde oturan Me-
iş Ağa'ya çevirdiler. Zındık İbram da e-
ne çayını almış boş olan tek sandalyeye
urmuştu: Bundan çok seneler önce bi-
m köyün karpuz, kavun tarlalarını do-
uzlar talan etmeye başlamışlardı. Gece
du mu namıssızlar sürü halinde dağdan
iyor, kavun karpuz, pamuk, domates,
adılcan, biber ne varsa toptan mafedi-
lar, sonra dağa kaçıyorlardı. En sonunda
ütün köy düşünüp büyük bir sürek avı
apmaya karar verdik, yoksa bir zaman
nra aç kalacaktık. Bir gün köyün yaşlısı
enci tüfekleri sırtladık çıktık dağa. Av
nasında, köyümüzün o zamanlar tek sa-
bi Gımbıl Ağa dişi bir ayı vurdu. Tarla-
rın tüme yakını onun olduğu için domuz
ürüleri en çok Gımbıl Ağa'ya zarar veri-
rdu. Bizi tarlalarında çalıştırır, kazan-
ğımız birkaç kuruşu da, köy bakkalın-
n alışveriş ederken bir iki misliyle eli-
izden alırdı. Faizcilik yapar, iflahımızı
serdi. Muhtar, köy bekçisi, çoban, her-
s onun adamıydı. Haftada bir falaka ye-
k mi yarabbi şükür ucuz atlattık diyor-
ık. Anlayacağınız, halimiz pek iyi değil-
. Sürek avında elimizde olsa ağayı vu-
cağız ama nerde bizde o yürek. Ağanın
şi ayıyı vurduğunu gören Züveleklerin
uri ''Ulan ayının ayıyı vurduğunu ilk de-
görüyorum'' diye sessizce fısıldadı. Biz
ilmemek için dişlerimizi sıkarken dişi
ının vurulduğu inden çok sevimli yeni
ğmuş, yavru bir ayı çıktı. Ağa tüfeğini
ğrulttu, tam yavru ayıyı da vuracaktı ki..
iveleklerin Nuri öne atıldı: ''Aman a-
m onu vurmayın daha yeni doğmuş, i-
 verirseniz onu ben evime alayım ken-
sine bakabilecek duruma gelince sala-
n, bu küçük yavruyu bana bağışlayın''
di. Ağa da sanki dünyanın en önemli i-
i yapıyormuş gibi bir bize, bir Züvele-
 baktı. ''Al bakalım, kıçına giyecek do-
n yok, bir de evinde ayı besle, aslında
vruya ben de acıdım, fakat köyde bir
ramazlık yaparsa, onu vurdurturum,
yümde karışıklık istemem, bilmiş ol''
di. Biz de hep birden coşkuyla ''Ulan
 ağanın elinden kendi canımızı kurtara-
yoruz bari ayının canını kurtardık'' di-
 alkış tutmaya başladık. Ağa da kendi-
i alkışladığımızı zannederek, sırıtarak
vruyu alıp Züveleğin kucağına koydu.
ylece Ayı Celal köye yerleşmiş oldu.
lal diyorum çünkü Züvelek yavru ayıyı
adar sevdi ki ona ağanın hasımlarıyla
ruşurken ölen oğlu Celal'in ismini ver-
 Celal kısa zamanda köyün sevgilisi ol-
. Kerata o kadar sevimliydi ki herkes
nde bir kere Celal'i okşamasa, işinin
t gitmeyeceğine inanır oldu. Kadınlar,
lal'i beslemek için birbirleriyle yarışır
lular. Köyün çocukları Ayı Celal'le oy-
mak için evin önünden ayrılmıyorlardı.
veleklerin Nuri bile oğlunun acısını u-
tup Ayı Celal'i kendi oğlu sanmaya
şladı. Celal köyde istediği yere girer çı-
rdı, köyde ona kızmak şöyle dursun, tek
ü laf söylenmezdi. Böylece Ayı Celal i-
yıl aramızda yetişti. İki yaşını bitiren
lal ayı kadar olmuştu. Köyün çocukları,
ına artık eskisi gibi yanaşamıyorlardı.
a ne yalan söyliyeyim o güne kadar da
 Celal'den hiç bir kötülük görmemiş-
. Çok akıllıydı, birbirimizle nasıl konu-
orsak, onunla da öyle konuşuyorduk.
en bir söylediğimizi hiç bir zaman iki-
mez hemen anlardı. Onun için onu hiç
 zaman bir ayı gibi görmedik. Bizce
lal birçok insandan akıllı ve insancıldı.
lal'in namı diğer köylere, kasabalara
ar yayılmıştı. Diğer köylerden onu zi-
ete, söylendiği kadar akıllı olup olma-
na bakmaya bir sürü kişi geliyordu.
at herşey bir gün tersine döndü. Bu
lar maharetli, insandan tek eksiği ko-

nuşamamak olan Ayı Celal'in ünü, Gımbıl Ağa'yı, herşeye sahip olduğu yetmiyormuş gibi Celal'e de sahip olmaya heveslendirmişti...Ve sonunda Celal'in kendisinin olduğunu, Züveleklerin Nuri'nin belli bir süre için Ayı Celal'e baktığını, bunun bedeli olarak da tüm borçlarını kapattığını, falakalımsı bir dille Züveleğe anlatmıştı. Eğer Celal'i kendisine vermezse Züveleği sürüm sürüm süründüreceğini de izah etmişti. Bir sabah Züvelek Nuri, Ayı Celal'i, ağacın çiftliğine götürmüş dönüşte ''Ah ulan ağa oğlumu elimden aldın, dilerim o da sana dünyanın kaç bucak olduğunu gösterir'' diye sinirden ağlamıştı. Valla şunu söyliyeyim ailemizden biri ölse bu kadar üzülmezdik. Köy mateme bürünmüştü ne yiyor ne içiyorduk. Böylece Ayı Celal, ağanın çiftliğinde yaşamaya başladı. Biz her gün ''Ah, Celal şu ağayı bir yese de bunca yıldır çektiğimiz eziyetler bitse bari o da kurtulur biz de, diye ağanın çiftliğinden haber gözlüyorduk. Ama biz Celal'i öyle yetiştirmiştik ki zavallı hayvancık değil ağayı yemek, karınca bile ezemezdi. Gelen haberler ise moralimizi bozuyordu. Ayı Celal çiftlikte el üstünde tutuluyor, bir eli yağdan, bir eli baldan çıkmıyordu. Ağa aradan geçen günlerde Züvelekten beter Celal'i sever, onu yanından ayırmaz olmuştu. En son olarak da kasabadan takım elbise, fotör şapka almış Celal'i donatmıştı. Biz buna pek inanamıyorduk ama Celal de gözümüzde tütüyordu. Tam altı ay sonra bir gün, Ağa ve Celal ,köy kahvesine geldiler. İkisi de takım elbiselerini giymişti. Demek ki söylenenler doğruydu. Celal iki ayağı üstünde bizim Çarpık Ramazan'dan daha iyi yürüyordu.

Biz birden, bu garip ikiliyi görünce gülmeye başladık. Sansar İsmail ''Hadi ağanın ayı olduğu görülmüştür ama ayının ağa olduğunu ilk defa görüyorum'' deyince iyice kendimizi koyverdik. Sahiden de bizim Celal üstündeki elbiseyle aynı bizim ağaya dönmüştü. Önce Celal'in korkunç bir homurtusuyla, sonra da Gımbıl Ağa'nın yüksek sesle ''Gülmeyin lan'' demesiyle sus pus olduk. Ağaya değil Celal'e çok içerlemiştik. Ama o hepimize yiyecekmiş gibi bakıyordu, kimse bir şey söylemeye cesaret edemedi. Ağa aynı ses tonuyla ''Bundan böyle biline ki ben demek Celal Ağa demek, Celal Ağa demek ben demek. Bundan sonra bu köyü ikimiz idare edeceğiz. Oğlum olmadığı için ben ölünce bütün mallarım ona kalacak. Ben olmayınca her işinizi o görecektir'' dedi. Biz içimizden ''Vah zavallı ağa, bize bunca ettikten sonra Allah da cezanı verdi, kafayı üşüttün sonun pek iyi değil'' diye içimizden geçiriyorduk ki Ağa Celal'e dönerek ''Ne içelim oğlum'' dedi. Celal sandalyede bacak bacak üstüne atmış, hepimizi yiyecekmiş gibi süzdükten sonra sağ eliyle bardak karıştırıyormuş gibi bir hareket yapıp, Çaycı Remzi'ye sol elini kaldırıp iki parmağını gösterdi. Biz ağzı açık Celal'e bakıyorduk aynı şeyi Remzi de yaptığı için Gımbıl Ağa Remzi'ye dönüp gürledi: ''Anlamadın mı dangalak çabuk iki çay getir.'' Çaycı çayları getirdi, titreyerek masaya koydu. Ayı Celal ağanın uzattığı sigarayı da alıp tüttürmeye başlayınca, biz şaşkınlıktan elimizdeki bardakları, oyun kağıtlarını yerlere düşürmeye başladık, kimsenin elinde bir şey kalmayınca ağa sırıtarak ''Bundan böyle Celal oğlumu nerede görürseniz, selam verip elini öpeceksiniz, Celal Ağa, diye hitap edeceksiniz hele bir hürmette kusur eyleyin o zaman ben size gösteririm. Ayrıca köy bakkalını Celal'le ikimiz işleteceğiz şimdiden haberiniz olsun.'' Biz daha anlamsız anlamsız suratlarına bakarken geldikleri gibi arabalarına binip gittiler. Arabayı Celal sürüyordu. O günden sonra Ayı Celal yani Celal Ağa, Gımbıl Ağa'yı mumla aratır olmuştu. Yahu sanki bizim sevimli ayı gitmiş yerine dünyanın en baş belası bir şey gelmişti. Dünyanın en kötü canlısı bile altı ayda, kendisine bütün sevgilerini en içten gelen bir şekilde aşılayan kişileri unutmazdı. Ama, Celal başta Züvelek hiç birimize yüz vermiyordu. Bir gün köy kahvesinde kara kara düşünürken Çarpık Ramazan ''Hey, benim saf oğullarım,, dedi. Siz ağayı ne sandınız. O şeytana külahını kıçından giydirir. Siz Celal'e bütün sevgileri, güzellikleri iki yılda aşıladınız ama herifçioğlu altı ayda Ayı Celal'in bütün sevgilerini yok ettiği gibi onu öyle bir yetiştirmiş ki en küçük falsomuzda Celal bizi yer. Aman ona göre hareket edin, yoksa hapı yutarız. Her zaman olduğu gibi bu işte de galip ağadır. Sesinizi soluğunuzu kesin.'' Ağanın artık her işini Celal görüyordu. Bakkaldan bir şey almaya gittiğimizde elimiz ayağımıza karışıyordu. Evvelden ağa bir kiloluk malı iki yüz gram eksik tartar verirdi ses çıkaramaz, ama içimizden ana avrat düz giderdik. Şimdi tartının başında Celal duruyordu. Bir kiloluk mal yerine iki yüz gram mal verse bile..Bütün sevimsizliğimizle sırıtarak bakkaldan bir de şeker alıp Celal'e hediye ediyorduk. Yolda gördük mü yerlere kadar eğiliyor, sonra koşup elini öpüyorduk. Öpmesek ne

yapacağını bilmiyorduk çünkü şimdiye kadar kimse elini öpmemezlik etmemişti. Bir keresinde ağanın gelmediği bir gün eskiden onu sevenler bir arabaya toplanıp bakkala gittik. Niyetimiz niye bize karşı böyle davrandığını öğrenmekti. Züveleklerin Nuri hasta yatağından kalkmış gelmişti. Zaten ilk konuşan o oldu ''Oğlum biz sana ne yaptık, niye bize böyle davranıyorsun.'' Amanin, daha Züveleğin lafı bitmeden Celal üstümüze bir yürüdü, iki saat arkamıza bakmadan koşmuşuz. Ağa, borç toplama işini de Celal'e vermişti. Celal elinde bir çanta küçüklüğünden tanıdığı kimselerin evini zorluk çekmeden buluyor, icabında kapıyı kırıyor, borçları kuruşu kuruşuna alıyor, alamazsa, ev sahibini birkaç kere kündeye getirip, korkudan altına ettirdikten sonra, duvardaki takvimden ikinci geleceği günün yaprağına kadar sayfa kopartıyor. Takvimdeki günde de tekrar geliyor kalan borçları topluyordu. Geceleri kahveye gelmeye ve köyün gençleriyle kumar oynamaya başladı. Oyunda hile yapıyor, kazandığı parayla habire meşrubat içiyordu. Hadi bakalım, sıkıysa hile yaptığını söyle. Bir kere gençlerden biri "Celal Ağa, bir kağıdın fazla,, dedi de..Önce çocuğu köyün dışına kadar kovaladı, sonra kahveyi bir dağıttı ki pencerelerden atlayıp canımızı zor kurtardık.

Gımbıl Ağa, halinden öyle memnundu ki, anlatılmaz. Celal'i her şeyden çok seviyor, üstüne titriyordu. Celal de onun bir dediğini iki etmiyor, ne söylerse yapıyor, ağanın kıçından ayrılmıyordu. Biz hala ağanın bu işi nasıl başardığını anlamış değildik. Bir gece Celal'in homurtularıyla uyandık. Celal eline bir şişe rakı almış hem içiyor, hem homurdanıyordu. Sabaha kadar bağırdı, biz de sabaha kadar titredik. Ondan sonra gece gündüz içmeye başladı. Köy artık yaşanmaz olmuştu, dışarı çıkamaz olmuştuk. Kulağımıza gelen haberlere göre Celal'le, Gımbıl Ağanın arası da pek iyi değildi. Celal Ağa'dan bir şey istemiş Ağa da sinirlenmiş kavga etmişlerdi. O günden sonra Ayı Celal bakkalda yatıp kalkmaya başladı gece gündüz içiyordu. Bir gün Celal'in hasretine dayanamayan Gımbıl Ağa bakkala geldi, sarılıp öpüştüler. Ayı Celal hemen iki kahve ısmarladı Gımbıl Ağa ''O istediğin hariç her şeyim sana kurban Celal'im, ama onu isteme'' demiş. Biz herhalde Celal, bütün köyü filan istedi diye düşünürken Ağayla Celal, sarmaş dolaş çiftliğin yolunu tutmuşlardı. Böylece Celal yeniden çiftlikte yaşamaya başladı. Bir akşam kahveye geldi. Önce herkese çay ısmarladı, hepimiz şaşırmıştık yanındaki çantadan deste deste para çıkarıp herkese dağıttı. Çarpık Ramazan ''Amanın çocuklar, bu işte bir iş var ağa yine bize bir oyun yapıyor dikkatli olalım'' dedi. Ama ömrümde bu kadar parayı bir arada görmemiş bizler paraları oramıza buramıza sokuşturuyorduk. Ayı Celal'se gitti, teker teker herkesin elini yaladı, sanki şimdiye kadar yaptıklarını af etmemizi bekliyordu. Züvelek Celal'in boynuna sarılmış, oğlum diye diye ağlar zavallıyı zor teskin ettik. Sonra da geldiği gibi sessizce çıkıp gitti. Biz allah allah bu işte bir iş var diye düşünürken..

Gece yarısına doğru çiftlik yönünden gelen çığlıklar, tüfek sesleri ve büyük bir yangının ışıklarıyla kendimize geldik Ayı Celal gece yarısı ağanın küçük kızı Nedime'yi sırtlamış, çiftliği de ateşe verdikten sonra kaçmıştı. Civarın en güzel kızı olan Nedime'nin Ayı Celal tarafından kaçırılması hepimizi şaşırtmıştı, ama herşeyi açıklamıştı. Demek bizim küçük Celal çiftliğe gittiğinden beri aşık olduğu Nedime'yi elde edebilmek için ağanın her dediğini yapmış bize onca eziyet etmişti, sonunda ağadan kızını istemiş vermeyince de bir punduna getirip kızı kaçırmıştı. Kaçırmadan önce de ağanın bütün parasını daha doğrusu bizim paralarımızı bize geri vermişti. İki gün sonra, Ayı Celal'le Nedime dağın öbür yakasında yakalanmışlar, köye getirilirken Celal kaçmıştı. Ağa, Celal'in paraları da alıp kaçtığını sandığından, cıscıbıl ortada kalmış, tamamıyle kül olan çiftliğin önünde deli olmuştu. Biz de elimizdeki paralarla türlü oyunlarla elimizden alınan tarlalarımızın tapularını almış, ağayı da köyden kovmuştuk. Ağa köyden ayrıldıktan bir iki ay sonra Celal köye döndü. Hemen onu aramıza aldık ne de olsa herşeyimizi on borçluyduk. Böylece, Ayı Celal ölene kadar aramızda mutlu bir şekilde yaşadı. Buna aslında hepimizden çok hakkı vardı çünkü bize, ayıların hakkında ayılıkla gelineceğini göstermişti. Ama bazı akşamlar köy kahvesinde toplandığımız zaman ''Ya Gımbıl Ağa, Nedime'yi Celal'e verseydi ne olurdu'' diye düşünmekten kendimizi alamadık.

BİTTİ

İLKIN DENİZ

★★★

HASBİ TEMBELER

NE KADAR?

SÖYLEYEMEMİŞ

BAŞA GELEN ÇEKİLİR

Dünyaya ters taraftan bakanların gazetesidir

MEKTEPLİ KARİKATÜRLER

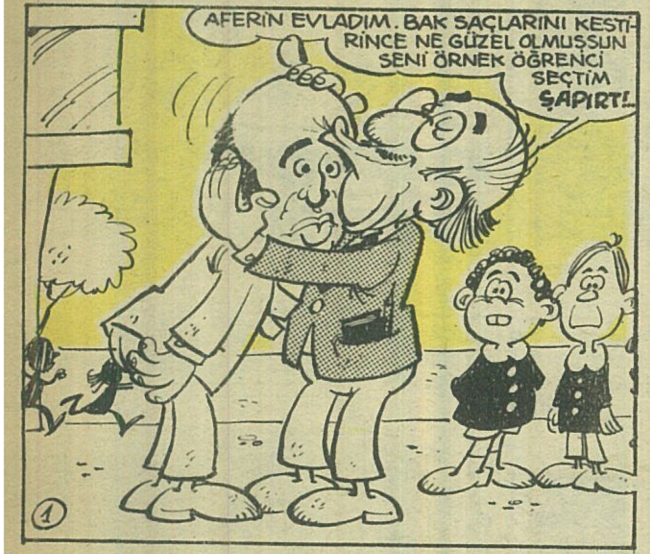

Dersimiz Coğrafya

ÜLKELERİ TANIYALIM

İNGİLTERE

Türkiye'den yüzerek 250 günde gidilebilen İngiltere halkı gerçekten çok cimridir. Saat satın almamak için Londra'nın ortasına taştan bi saat kulesi yapmışlar. Hepsi ordan bakıp saati öğreniyorlar. Rüşvetin çok yaygın olduğunu anladığım İngiltere'de bütün herkes ehliyetini rüşvetle almış galiba. Çünkü bütün şöförler yolun solundan gidiyor. Ama ben sağdan gidince herifler hatalarını anladı. Hatta bir İngiliz polisi yanıma gelip bana ''Donkey'' diye teşekkür etti.

MISIR

Afrika'da bulunan ve firavunlar tarafından yönetilen Mısır'da halkın çok tuhaf alışkanlıkları var. Mesela çöl'ün ortasına bi takım garip üçgen, üçgen taşlar yapmışlar. Gelenin geçenin ayağı takılıp düşüyor. Kişi başına 150 dolar gelir ve 250 tane sivri sinek düşen MISIR'da halkın en büyük eğlencesi kartopu oynayıp, kayak yapmak...

ZAYİ

İlkokul ikinci sınıf pasomu kaybettim. Hükümsüzdür. Zaten bi işe yaramıyordu. Çünkü ne zaman otobüse binsek annem beni kucağına oturtup: ''Bu daha okula gitmiyor biletçi amcası'' diyerek bilet almıyordu. Onun için bulunsa da olur bulunmasada.

2-A'dan Tıfıl Tufan

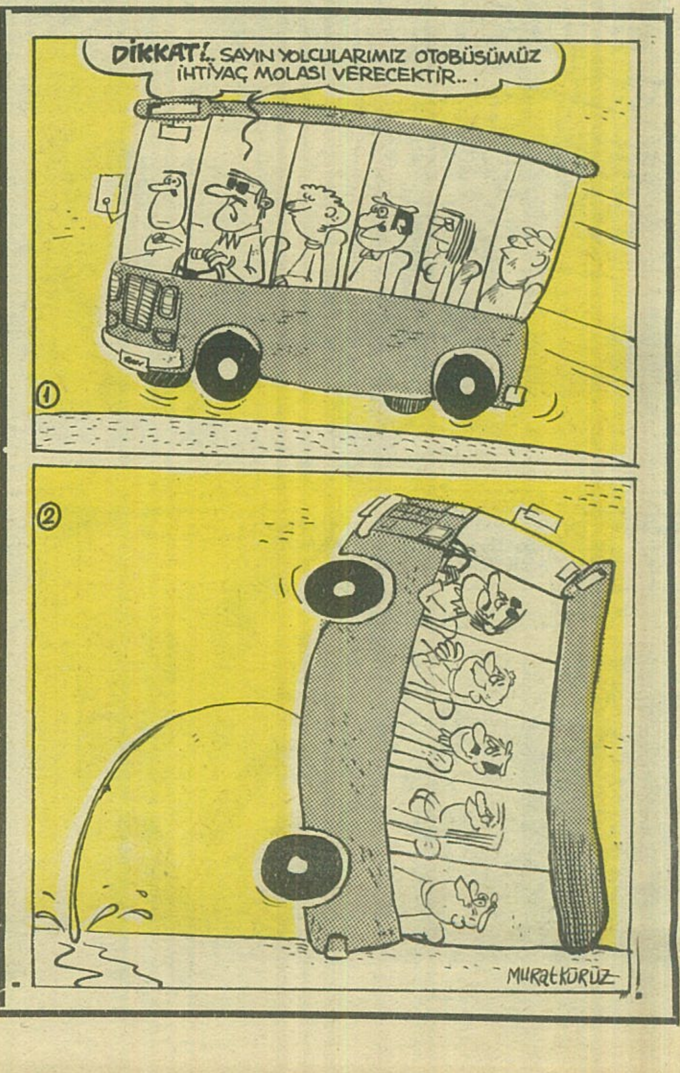

TV ELEŞTİRİLERİ

- Türk halk müziği toplu programında niye bir tek türküyü elli kişi birden söylüyor. Bu savurganlığın en dikalasıdır. TRT parayı sokaktanmı buluyor. Diyelim ki o kadar adamı televizyona çıkardınız..bari hepsi başka başka türküler söylesin.
- Bayrak töreninde terhis olan askerin yerine alınan yeni asker pek eskisinin yerini dolduramadı. Sanki eskisi daha yakışıklıymış gibime geliyor. Aslında bu askerin yerine kavruk Hasan oynatılıp beş dakika programı da aradan çıkartılırdı.
- TV de yerli sinema için daha kaliteli filmler seçilemez mi. Mesela ben baş rolünü Müjde Ar'ın oynadığı filmi defalarca seyrettim ama hiçbirşey anlıyamadım.

GADDAR DAVUT

NURİ KURTCEBE

GADDAR DAVUT
NURİ KURTCEBE
AMAN DURMA! ONLARI DA ÇIKAR SANKİ HİÇ GÖRMEDİK...
?
19.
SEN DE İYİ BAK!.. BAK! BAK EZBERLE! İMTAHAN DA SORARLAR BELKİ!.. SENİN GİBİ HANZOLARI, BÖYLE BALDIR BACAKLA DAHA ÇOK KANDIRIRLAR... NEYMİŞ EŞKİYA TUTUP, DAMAT OLACAK-MIŞ...
TÖVBE DE LAN TÖVBE!..
DEMİYORUM İŞTE! SEN BAKMIYOR MUSUN SANKİ...
BAKMADAN BAKMAYA FARK VAR OĞLUM! BEN O ÜSTÜNDEKİ TÜYCÜKLERİ BU KIŞTA KIYAMETTE HANGİ ZAVALLI HAYVANIN SIRTINDAN YOLDU ACABA DİYE BAKIYO-RUM...
BOŞVER NERDEN YOLMUŞSA YOLMUŞ İŞTE!.. FENAMI OLMUŞ?
HERİFLERİN ÇENESİ DÜŞTÜ BE!..
?
AL! BİO ZIKKIM EKSİKTİ BURDA!..
SAĞOL HEMŞERİM BEN ALMIYAYIM MİNÜSKÜSÜME DOKUNUYOR...
?
YAHU TAMAM KARDEŞİM ANLADIK MADEM EMİRMİŞ GETİR KOY! NAH İŞTE MAŞRAPAM! MADEM BU KADAR ISRAR EDİYORSUNUZ SİZİ Mİ KIRACAĞIZ...
AKILLARI SIRA...
20.
BENİ SARHOŞ EDİP...
İSTEDİKLERİ GİBİ KULLANACAKLAR HIH GÜLEYİM BARİ
GURK
ZLONK
ORDULAR İLERİİİİ
ÜSTÜNDEKİ TÜYLER NOOLDU ANAM? YOLDULAR MI?..
RİCA EDERİM BAYIM! DANSÖZ KAÇTI BEN ZURNACIYIM AYRICA EVLİ VE İKİ ÇOCUK BABASIYIM...
TAMAM!.. ARTIK YİĞİTLER YOLA KOYULA!..
NE DEDİ? Bİ YERE Mİ GİDİYORUZ?
YİĞİTLERİNİZ HAZIR HAŞMETLUM...
HÜCUUUUM!

DEVAMI VAR...

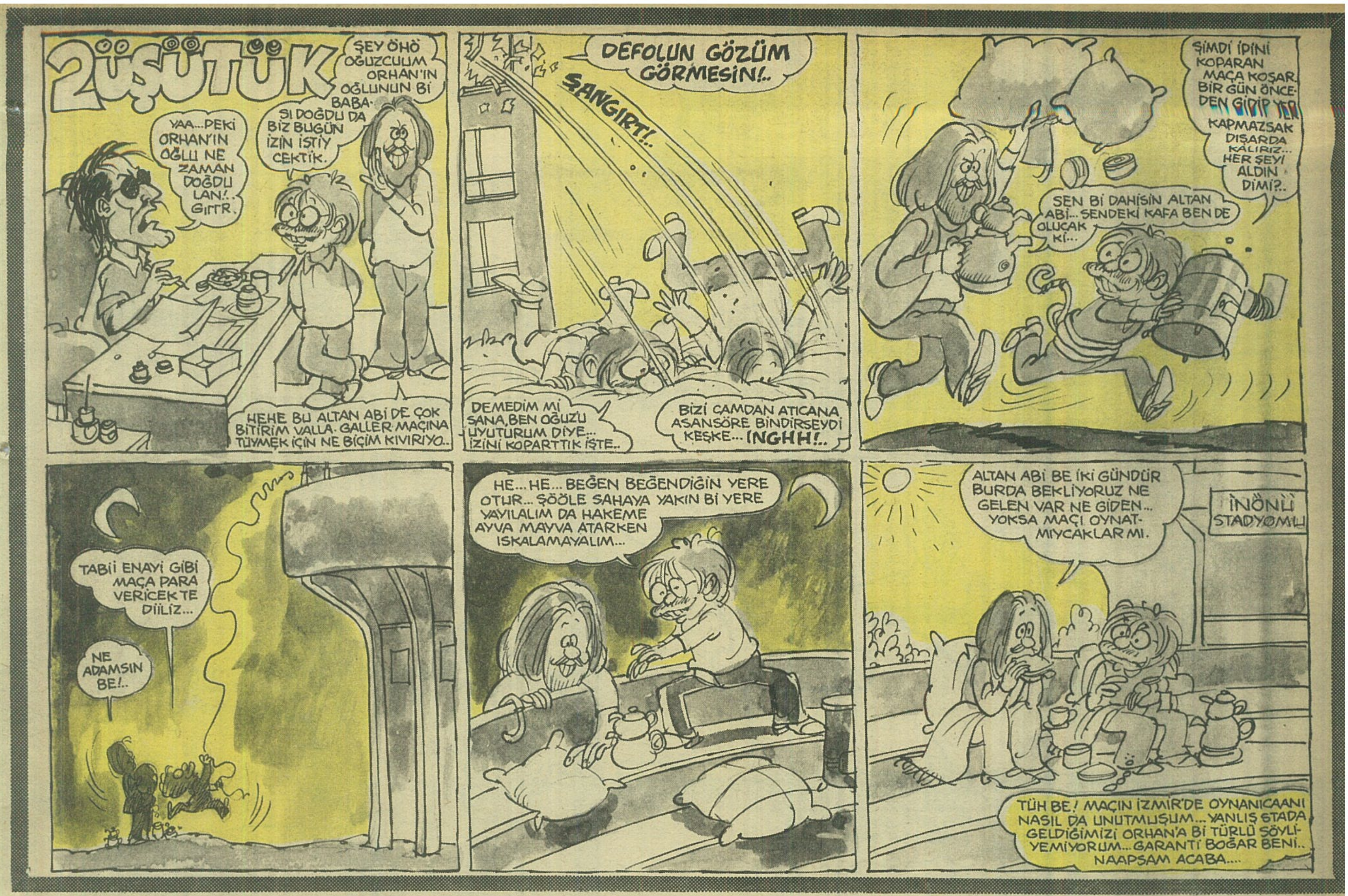
ZÜŞÜTÜK
ŞEY ÖHÖ OĞUZCUUM ORHAN'IN OĞLUNUN Bİ BABA-
SI DOĞDU DA BİZ BUGÜN İZİN İSTİY ÇEKTİK.
YAA...PEKİ ORHAN'IN OĞLU NE ZAMAN DOĞDU LAN!.. GİTTR.
HEHE BU ALTAN ABİ DE ÇOK BİTİRİM VALLA. GALLER MAÇINA TÜYMEK İÇİN NE BİÇİM KIVIRIYO..
DEFOLUN GÖZÜM GÖRMESİN!..
ŞANGIRT!..
DEMEDİM Mİ SANA, BEN OĞUZ'U UYUTURUM DİYE... İZİNİ KOPARTTIK İŞTE..
BİZİ CAMDAN ATICANA ASANSÖRE BİNDİRSEYDİ KEŞKE... INGHH!..
ŞİMDİ İPİNİ KOPARAN MAÇA KOŞAR. BİR GÜN ÖNCE-DEN GİDİP YER KAPMAZSAK DIŞARDA KALIRIZ... HER ŞEYİ ALDIN DİMİ?..
SEN Bİ DAHİSİN ALTAN ABİ... SENDEKİ KAFA BEN DE OLUÇAK Kİ...
TABİİ ENAYİ GİBİ MAÇA PARA VERİCEK TE DİİLİZ...
NE ADAMSIN BE!..
HE... HE... BEĞEN BEĞENDİĞİN YERE OTUR... ŞÖÖLE SAHAYA YAKIN Bİ YERE YAYILALIM DA HAKEME AYVA MAYVA ATARKEN ISKALAMAYALIM...
ALTAN ABİ BE İKİ GÜNDÜR BURDA BEKLİYORUZ NE GELEN VAR NE GİDEN... YOKSA MAÇI OYNAT-MIYCAKLAR MI.
İNÖNÜ STADYOMU
TÜH BE! MAÇIN İZMİR'DE OYNANICAANI NASIL DA UNUTMUŞUM... YANLIŞ STADA GELDİĞİMİZİ ORHAN'A Bİ TÜRLÜ SÖYLİ-YEMİYORUM... GARANTİ BOĞAR BENİ.. NAAPSAM ACABA....

OĞUZ ARAL
AVANAK AVNİ
DINK!
KÜÜT!
ÇATIRT!
DANGIRT!
AAHH!
NİYE BELDEN AŞAĞIMA TEKME ATIYORSU
KALLEŞ DEVE! ERKEKÇE DÖVÜŞSENE!..

Levent Tarhan

Cemal Arığ

Doğan Demircioğlu

Alp Tamer

Levent Papaker

Yılmaz Okumuş

Ohannes Göçmen

GIRGIR
YIL: 8
SAYI: 381
25 KASIM 1979 PAZAR

Veb Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. Adına Sahibi: **HALDUN SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL** Müessese Müdürü: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **ESİN ULUER** Telefon: **28 50 00** 7 Hat

Basıldığı Yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul